

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การขอความยินยอม
ในการฟื้นฟูกิจการของบริษัทประกันวินาศภัย
พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หมวดที่ ๓/๑ ครอบคลุมพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ มาตรา ๙๐/๓ และมาตรา ๙๐/๔ ได้กำหนดให้ บริษัทประกันวินาศภัยซึ่งเป็นลูกหนี้ที่มีหนี้สินล้นพ้นตัวหรือไม่สามารถที่จะชำระหนี้ตามกำหนดได้ และเป็นหนี้เจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนรวมกันไม่น้อยกว่าสิบล้านบาท ไม่ว่าจะหนี้นั้นจะถึงกำหนดชำระ โดยพลันหรือในอนาคตก็ตาม ถ้ามีเหตุอันสมควรหรือมีช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ หรือเจ้าหนี้ ของบริษัทประกันวินาศภัยนั้น ซึ่งอาจเป็นคนเดียวหรือหลายคนรวมกันและมีจำนวนหนี้แน่นอน ไม่น้อยกว่าสิบล้านบาท มีสิทธิยื่นคำร้องขอต่อศาลให้ฟื้นฟูกิจการได้ต่อเมื่อได้รับความยินยอมเป็นหนังสือ จากกรมการประกันภัย แต่เนื่องจากกรมการประกันภัยถูกยุบเลิกไป ซึ่งตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดว่า ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ และภาระผูกพันของ กรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไปเป็นของสำนักงาน คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย การยื่นคำร้องขอต่อศาลให้ฟื้นฟูกิจการ จึงทำได้ต่อเมื่อได้รับความยินยอมจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจ ประกันภัย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริม การประกอบธุรกิจประกันภัยประกาศกำหนด

เพื่อให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙๐/๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริม การประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การขอความยินยอมในการฟื้นฟู กิจการของบริษัทประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจ ประกันภัย

“บริษัท” หมายความว่า บริษัทที่ได้รับอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย และหมายความรวมถึงสาขาของบริษัทประกันวินาศภัยต่างประเทศที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย

“ลูกหนี้” หมายความว่า บริษัทที่เป็นลูกหนี้ และจะเข้ากระบวนการฟื้นฟูกิจการ

“เจ้าหนี้” หมายความว่า เจ้าหนี้ของบริษัท ไม่ว่าจะเจ้าหนี้ที่มีประกันหรือเจ้าหนี้ไม่มีประกัน

“คำขอ” หมายถึง หนังสือที่ลูกหนี้หรือเจ้าหนี้ขอให้สำนักงานยินยอมเพื่อจะยื่นคำร้องขอต่อศาลให้ลูกหนี้ฟื้นฟูกิจการ

ข้อ ๔ ลูกหนี้หรือเจ้าหนี้จะยื่นคำขอได้ เมื่อปรากฏว่า ลูกหนี้มีลักษณะและไม่มีข้อต้องห้ามต่อไปนี้

(๑) มีหนี้สินล้นพ้นตัวและเป็นหนี้เจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนรวมกันเป็นจำนวนแน่นอนไม่น้อยกว่าสิบล้านบาท ไม่ว่าจะหนี้นั้นจะถึงกำหนดชำระโดยพลันหรือในอนาคตก็ตาม

(๒) มีเหตุอันสมควรและมีช่องทางจะฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้

(๓) ไม่มีคำสั่งศาลพิทักษ์ทรัพย์ลูกหนี้เด็ดขาด

(๔) ต้องไม่ถูกศาลหรือนายทะเบียนสั่งให้เลิกหรือเพิกถอนทะเบียนนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้หรือมีการจดทะเบียนเลิกนิติบุคคลนั้น หรือนิติบุคคลที่เป็นลูกหนี้ต้องเลิกกันด้วยเหตุอื่น ทั้งนี้ ไม่ว่าจะการชำระบัญชีของนิติบุคคลดังกล่าวจะเสร็จแล้วหรือไม่

(๕) ต้องไม่เคยถูกศาลสั่งยกคำร้องขอยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการหรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการตามที่กำหนดในหมวด ๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ภายในระยะเวลาหกเดือนก่อนยื่นคำร้องขอ

(๖) มีแผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ซึ่งอย่างน้อยจะต้องประกอบด้วย รายชื่อและคุณสมบัติของผู้ทำแผนและผู้บริหารแผน หนังสือยินยอมของผู้ทำแผนและผู้บริหารแผน แนวทางในการบริหารสภาพคล่อง แหล่งที่มาของสภาพคล่องในช่วงที่ดำเนินการฟื้นฟู ระยะเวลาที่ใช้ในการฟื้นฟู กลไกในการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของผู้เอาประกันภัยและประชาชน การจัดหาเงินทุนเพิ่มเติม แนวทางในการแก้ไขปัญหาของลูกหนี้และการกลับมาดำเนินธุรกิจในอนาคต รวมถึงความเป็นไปได้ในการชำระหนี้

ข้อ ๕ การยื่นคำขอของลูกหนี้หรือเจ้าหนี้ ผู้ยื่นต้องจัดให้มีเอกสารประกอบคำขอแสดงโดยชัดแจ้งถึง

(๑) ความมีหนี้สินล้นพ้นตัวของลูกหนี้

(๒) รายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนที่ลูกหนี้เป็นหนี้อยู่ร่วมกันเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสิบล้านบาท

(๓) เหตุอันสมควรและช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้

(๔) แผนฟื้นฟูกิจการซึ่งแสดงรายละเอียดของข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ (๖)

ข้อ ๖ กรณีลูกหนี้เป็นผู้ยื่นคำขอ ให้มีสำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการของลูกหนี้ ที่พิจารณาและมีมติขอฟื้นฟูกิจการ ซึ่งอย่างน้อยต้องมีการพิจารณาเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาหนี้ ความเป็นไปได้ในการชำระหนี้คืนเจ้าหนี้ ระยะเวลาการฟื้นฟูกิจการ และให้มีบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่แนบมาพร้อมคำขอด้วย

กรณีเจ้าหนี้เป็นผู้ยื่นคำขอ ให้แนบรายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้อื่นเท่าที่ทราบ

ข้อ ๗ คำขอที่ยื่นครบถ้วนและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไขที่กำหนดในข้อ ๔ ข้อ ๕ และข้อ ๖ สำนักงานจะรับไว้พิจารณาและแจ้งผลการพิจารณาเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายใน สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

การพิจารณาคำขอ ถ้าเห็นว่าคำขอหรือเอกสารประกอบคำขอไม่ครบถ้วนหรือไม่ชัดเจน สำนักงานอาจให้ผู้ยื่นคำขอส่งเพิ่มเติมหรือเชิญผู้ยื่นคำขอหรือผู้ที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงได้

ข้อ ๘ เมื่อลูกหนี้หรือเจ้าหนี้ได้รับหนังสือให้ความยินยอมเพื่อจะยื่นคำขอต่อศาลให้ลูกหนี้ ฟื้นฟูกิจการจากสำนักงานแล้วต้องยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ต่อศาลภายในห้าวันทำการ นับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือ ถ้าไม่ยื่นคำร้องขอภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าหนังสือให้ความยินยอม เป็นอันสิ้นผล

ข้อ ๙ ในกรณีที่สำนักงานไม่ให้ความยินยอม ให้ผู้ยื่นคำขอความยินยอมปฏิบัติตามมาตรา ๙๐/๔ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕

สุทธิพล ทวีชัยการ

เลขาธิการ

คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย